

Lieve mensen,

Zal ik me even voorstellen? Ik ben Ecclesia, prinses. Ik woon in een land dat wellicht niet echt bestaat. Het land Vuria dat ligt ergens tussen hier en nergens. Het is een klein land waarin ik woon. Eigenlijk niet veel meer dan een kasteel. Maar ik ben er trots op. Het is een mooi land. Tenminste dat was het...

Dat was het totdat in mijn land een geheimzinnige ziekte toesloeg. Eén voor één bezweken de inwoners van mijn land eraan. Ze gingen niet dood, ze kregen geen koorts. Ze hoefden niet in bed te blijven liggen. Wat er wel gebeurde dan? Ze werden Lauw. De ziekte van Lauw. Ze worden één voor één lusteloos, moedeloos, treurig. Ze hebben nergens zin meer in. Hun hart klopt langzamer en gelachen wordt er eigenlijk nooit meer. Eerst dacht ik dat het wel voorbij zou gaan. Dat het iets tijdelijks was. Maar dat bleek ijdele hoop. Het begon ergens in de kelders van ons kasteel. Daar waar de koks koken. Het eten smaakte slechter. Een beetje flauw. En de lauwheid verspreidde zich snel. Gisteren viel het laatste slachtoffer. Mijn jonge zusje, de kleine prinses van Vuria. Ze ligt hele dagen lauw op de bank in haar kamer. Ze speelt niet meer. En wat ik ook probeer, niets helpt. Ze is lauw. Vreselijk lauw.

Dat het echt mis is in mijn land, kun je zien aan het grote vuur dat dag en nacht brandt in mijn kasteel. Het brandde altijd hoog en fel. Grote vlammen. We waren trots op ons vuur. Een vuur dat mensen warm en vrolijk maakte. Maar de laatste maanden worden de vlammen kleiner. Het is alsof er een donkere muur omheen komt te staan, waardoor de warmte mijn kasteel niet meer bereikt. Ik ben wanhopig. Wat moet ik doen? Langzaam glijdt mijn volk af in de grijze leegte. En ikzelf? Ik zelf kan nog maar nauwelijks de lauwheid weerstaan.

Daarom ga ik er nu wat aan doen. Alles of niets! Ik ben op zoek gegaan naar mensen die het vuur terug kunnen brengen. Vurige mensen, mensen met Geest. Ik heb de bisschop gevraagd om me te helpen zoeken naar die mensen. Hij heeft alle vormelingen uitgenodigd om me te hulp te komen. En ze komen, zegt hij. Zou het helpen? Zouden de vormelingen het vuur opnieuw aan het branden kunnen krijgen? Ik hoop het zo... Ik hoop het zo...

Liefs,
Ecclesia,
Prinses van Vuria

Ps. Op de website www.jongbreda.nl heb ik een aantal foto's laten plaatsen van de inwoners van Vuria waaraan je kan zien wat de gevolgen zijn van de ziekte van Lauw.